

ויבא אליו ישעיוו בן אמוץ הנביא וגוי. ויהי ישעיוו לא יצא [טרם הספיק לצאת אל] החצר התיכונה ודבר ד' היה אליו אמר. שוב ואמרת אל חזקיהו וגוי הני רפא לך.

ויש בפסוק זה קרי וכתיב:

בתיב: "העיר" התיכונה, וקרינן: **"חצר"** התיכונה [הפנימית שמאחורי הארון!]

מכאן לאיסטרטיה של מלך, שהיו גدولים בעירות ביןנוות! וכיון דקרי לה "חצר" שדרכה להיות מוקפת לדירה, אף על גב שבאמת הייתה רחבה שאחורי הבתים שאינה מוקפת לדירה, נקט מינה אסmeta, דכל השיעור הזה יש לו דין חזר לטלטל בכולה, [רייטב"א].

ובמאי קמיפלגי הני תנאי?

מר סבר: עיריות ביןויות הווען בית כור.

ומר סבר: ארבעים בית סאה הווען.

ומפרשין לקרא: יישעיוו שהיה אצל חזקיה [כשהיה חולה] – מי עיי התם? כלומר: למה רצח עצת אל החצר התיכונה שאחורי הבית, שאינו דרך יציאה?!

אמר רבא בר חנה אמר רב יודנן: אמר רבה בר בר חנה אמר רב יודנן: מלמד, שחלה חזקיה, וחלה ישעיוו ממנו, על דעת (וחושיב) [להושיב] – גאון יעקב ישיבה של תלמידים לעסוק בתורה על פתחו בתוך החצר התיכונה, כדי שלא יהיה רשות למלך המות ליכנס שם, [שבדרי תורה קולטין למלך המות – יubar]. וכך עז

שהרי אסטרטיה אינה מקום דירה, כמו שכתב רשיי גופיה לקמן ס"ה התיכונה.

השוררים, שהיוongan חפירות עמוקות יותר מעשרה טפחים.

ולא העילו המחיצות שבראי המבואות להחשייב את כל השכונות כמקום אחד היה ואוותן המחיצות נועדו לשמר את הגרעינים שבמחירות ולא לצורך דיורין.

והא פירי דברי תורי – במחיצה העשויה לנחת דמייא שאינה מועילה.

קרי עלייהו ריש גלוטא, על רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע, שלא נכרו אתמול שצורך לתקןו של רב הונא בר חננא, ומגעוו מהלשוב ולתקן, ועכשו נעשו חכמים לאסור: **"חכמים מה מה להרע, ולהיטיב לא ידע" אתמול.**

שנינו במשנה: אמר רב אלעאי, שמעתי מרבי אליעזר שמקיפין שלא לשם דירה ואפילו בית כור:

ואמרנן: מתניתין – דקANTI שאין מקיפין אלא עד בית כור [שלשים בתי סאה] – לא כהנניה [יש מפרשים: ממשיה דרבי אליעזר, ויש מפרשים ממשיה דנפשיה – ריטב"א],

דרתニア: חנניה אומרת: ואפילו היה בית ארבעים סאה כאסטרטיה של מלך [רחבה שאחורי הארון].⁽⁷⁹⁾

אמר רב בי יודנן: ושניהם, רב אלעאי וחנניה מקרא אחד דרשו שיטתם:

שנאמר: בימים ההם חלק חזקיהו למות

79. וכותב רשיי: "וזם היו מטיילים תמיד, אלא מא אילא דירה בהכין", ודבריו צריכין תלמוד,